ELIXIRUL DRAGOSTEI

— “Love Filter”—

de Gregg Chamberlain

Traducerea: Cristian Lăzărescu

Bătrîna Mob trăia singură într-o casă la marginea deşertului. Asta fără a-l socoti şi pe motanul ei, Corif. Cel mai apropiat sat era la o dimineaţă de mers sau la o zi de şchiopătat. Uneori Mob se ducea pe-acolo pentru a lua de-ale gurii. Zilnic, ea şi Corif mergeau pe urmele caravanelor. El şchiopăta la treburile lui, în timp ce ea răscolea nisipul cu toiagul, căutînd orice ar fi putut fi folosit sau vîndut.

Într-o zi, Corif descoperi o amforă, încă nedestupată. Mob o cercetă cu atenţie, gîndindu-se la arginţii pe care urma să-i primească. Nu mi-ar strica puţin vin, îşi spuse ea. Oricum, trebuie să-i controlez conţinutul.

Sigiliul era vechi şi se rupse cu uşurinţă. Privi înăuntru. Gol. Întoarse amfora cu capul în jos. Nimic.

Nimic în afara aerului atît de stătut încît se înverzise. Ţîşnea afară, tot mai des şi mai des, formînd un mic norişor deasupra capului lui Mob. Şi în norişor era un chip.

„Fii binecuvîntată, venerabilă bătrînă, pentru a mă fi eliberat din temniţa mea. Numeşte-ţi răsplata şi îţi voi îndeplini orice dorinţă ce-mi stă în puteri“.

Bătrîna Mob ţinea la gingiile ei. *„Vreau să fiu din nou tînără şi frumoasă şi vreau să mă bucur de dragostea unui flăcău aprig şi pătimaş. Fă-mă din nou femeia care eram la optsprezece ani şi fă-mi din motan*“, arătă ea un Corif tremurînd, *„un băiat puternic şi viguros.*“

„Mîine, în zori de zi, dorinţa ţi se va fi împlinit“ spuse norul, subţiindu-se şi dispărînd.

Mob bătu din palmele-i zbîrcite şi, vorbind fericită cu ea însăşi, şchiopătă pînă acasă unde îşi încropi o gustare frugală, apoi îşi luă motanul şi se urcă în pat învelindu-se.

Dimineaţa, trezindu-se, Mob îţi aminti pe dată cuvintele djinn-ulul Nu simţea nici o durere din cele ce-o încercau pînă ziua tîrziu. Temătoare, mîinile pipăiră sub pătura subţire. Şi găsiră sîni rotunzi şi tari, împingînd în lîna aspră, un pîntece drept şi neted, neatins de naşteri şi coapse moi şi dulci, neîntinate de vene albastre şi urîte.

Pe urmă îşi aminti de Corif. Se întoarse şi văzu un semizeu întins alături de ea. Cu capul sprijinit de mîna dreaptă, o privea în ochi şi zîmbea.

O, zeiţă a dragostei, gîndi Mob. Un războinic, un titan, un bărbat. Zîmbind, îl trase către ea.

Corif rînji şi rosti într-o melodioasă voce sopranã: *„Acum nu-ţi pare rău că m-ai dus la felcerul satului pentru acea măruntă operaţie?*“

[Originally published in *„100 Great Fantasy Short Short Stories*”, by Doubleday (ISBN 0-385-18165-5) in April 1984. În româneşte povestirea a fost publicată în *Jurnalul S.F.* nr. 6/ 1993]